

Česká republika a předsednictví Radě EU

EU Office České spořitelny

EU OFFICE

Česká spořitelna, a.s.

Poláčkova 1976/2

140 00 Praha 4

tel.: +420 261 073 308

fax: +420 224 641 301

EU_office@csas.cz

<http://www.csas.cz/eu>

Petr Zahradník

+420 261 073 019

pzahradnik@csas.cz

Jan Jedlička

+420 261 073 484

jjedlicka@csas.cz

Alena Smolíková

+420 261 073 308

asmolikova@csas.cz

Úvod

Nejde jen o formální záležitost, ale je to jeden z nejdůležitějších nástrojů, jakým mohou členské země ovlivnit tvář a chod EU. Česká republika se stane jakýmsi moderátorem a vyjednávačem příslušné evropské agendy, což představuje unikátní výzvu a příležitost. Její naplnění nás může politicky, ekonomicky i společensky významně pozdvihnout v očích našich unijních partnerů. Význam a důležitost našemu předsednictví dodávají zejména nepříznivé vnější podmínky. Současná finanční krize je podle řady ukazatelů nejhorší podobnou událostí od vzniku Evropských společenství v roce 1958. Podle většiny odhadů se teprve v roce 2009 naplno negativně projeví i v reálné ekonomice. Snaha minimalizovat dopady krize na hospodářskou aktivitu a život občanů EU, stejně jako zavedení takových systémových opatření, abychom podobnému vývoji do budoucna předcházeli, budou hlavními tématy evropské politiky za českého předsednictví. Nedostatkem práce naši politici a diplomaté rozhodně trpět nebudou.

Co je to předsednictví EU

Jedná se o předsedání jedné členské země v klíčovém rozhodovacím orgánu EU: Radě Evropské unie.

Co si pod termínem Rada EU představit? Při představě je vhodné vyjít z toho, že EU není národním státem, nýbrž integračním uskupením suverénních, nezávislých států, jež dobrovolně přenášejí části svých svrchovaných pravomocí na instituce EU; z nich klíčovou pro konečná rozhodnutí je právě Rada EU (na rozdíl od národního státu, kde tímto bývá obvykle parlament).

Rada EU představuje hlavní a v zásadě jedinou instituci EU s konečnou rozhodovací pravomocí, jež respektuje stanovisko jednotlivých národních států.

Je tvořena reprezentanty vlád členských států – ministry, kteří zde jednají a hlasují (rozhodují) o zákonodárství a legislativním systému EU. Přestože institucionálně existuje jediná Rada a v zásadě i její obecný název, je její složení proměnlivé. Od roku 2002 se schází v devíti různých složeních, která závisejí na programu projednávaných otázek.

V případech, že na úrovni Rady EU zasedají ministři zahraničí členských států, se tento orgán nazývá Všeobecnou radou (General Affairs and External Relations) a zabývá se důležitými politickými otázkami. K diskusi věcně specializovaných otázek je Rada EU složena z příslušných resortních ministrů (či jejich alternátů). V případě nyní mimořádně aktuálního zasedání Rady EU k finančním a měnovým otázkám je Rada nazývána ECOFIN Council (Economic and Financial Affairs). Další možná složení Rady jsou následující:

- Spolupráce na poli justice a záležitostí vnitra (JHA);
- Zaměstnanost, sociální politika, zdraví a spotřebitelské záležitosti;
- Konkurenceschopnost;
- Doprava, telekomunikace a energetika;
- Zemědělství a rybářství;
- Životní prostředí;
- Vzdělávání, mládež a kultura.

K diskusím věcně specializovaných otázek zasedá Rada tak často, jak je pro vyřešení problému potřeba.

Je zajímavé, a zkušenost uplynulého období to v zásadě potvrdila, že v určitých situacích může dojít ke zjevnému rozporu zájmů mezi jednotlivými členy Rady. Ti jsou – jako jednotliví národní ministři – zodpovědní svým národním vládám a národním parlamentům. Jako členové Rady EU jsou však zodpovědní i za přijímání komunitární legislativy a politik, jež řeší věcné problémy na úrovni celé Unie a které jsou po přijetí závazné, konečné a neodvolatelné. Jak některé případy ukázaly, uspokojivé řešení problému na úrovni národního státu nemusí být v souladu s řešením téhož problému na úrovni Unie. Anebo jinak: v dané chvíli existuje potřeba řešit dva různé problémy; jeden akutní z pohledu národního, druhý z pohledu komunitárního. Na členech Rady – a současně ministrech národních vlád – leží v mnoha případech závažná rozhodnutí, kterému z problémů dát přednost.

V kompetenci Rady je přijímat nejzávažnější zákonodárné předpisy unijní legislativy – směrnice a nařízení.

V závislosti na oblasti a předmětu projednávání má Rada EU rozděleny způsoby hlasování do tří modelů:

- hlasování prostou většinou (jež se týká procedurálních rozhodnutí spojených s vlastní činností Rady);
- hlasování kvalifikovanou většinou (představující vážený systém, v němž je hlasování založeno na populaci členských států; používá se pro mnoho rozhodnutí, týkajících se například Jednotného vnitřního trhu, ekonomických záležitostí či obchodu);
- hlasování jednomyslné (uplatňované v případě zahraniční politiky, obrany, spolupráce justice a policie či záležitostí zdanění).

Posilování většinového hlasovacího systému je předmětem stálých diskusí o zesílení efektivnosti fungování institucí a systému rozhodování v rámci stále většího počtu členů EU a je jedním z důležitých bodů, které by měla přinést navrhovaná a v současnosti s komplikacemi ratifikovaná kompromisní Lisabonská smlouva.

Ve velké většině případů Rada EU přebírá rozhodnutí na základě návrhu Evropské komise – vrcholného výkonného orgánu a instituce EU – a v součinnosti s Evropským parlamentem. Tato součinnost nabývá buď podoby konzultační procedury (v záležitostech zemědělství, spolupráce justice a policie, zdanění apod.) nebo spolurozhodování (například celá oblast Jednotného vnitřního trhu).

Rozhodnutí Rady jsou připravována strukturou přibližně 250 pracovních skupin a výborů, v nichž jsou zastoupeni delegáti z jednotlivých členských států. Mezi těmito výbory lze specificky jmenovat ty nejvýznamnější z pohledu celkové koordinace agendy výkonu předsednictví; jsou jimi například Hospodářský a finanční výbor, Politický a bezpečnostní výbor (monitoring mezinárodní situace v oblasti zahraniční politiky a společné bezpečnosti; zajišťování politické kontroly a strategického řízení operací pro řešení krizí), nebo Koordinační výbor (policejní a justiční spolupráce v trestních věcech).

Počínaje rokem 1975 se konají pravidelná a institucionalizovaná zasedání šéfů států a vlád členských zemí EU, ministrů zahraničí, předsedy a místopředsedy Evropské komise, zvaná Evropská rada. Evropská rada tak ve skutečnosti představuje rozšířenou Radu EU v jejím nejvyšším možném složení. Praktické a široce frekventované používání termínu Evropská rada se datuje rokem 1987. Tato zasedání na vrcholné úrovni se konají nejméně dvakrát ročně. Pokud se během roku konají více než dvě vrcholná zasedání Evropské rady, mají charakter mimořádných, případně krizových summitů projednávajících témata aktuální vrcholné důležitosti. De facto se tak Evropská rada stala nejvyšším politickým orgánem Unie. Předsednictví Radě EU se střídá po šesti měsících a jejich pořadí je stanoveno až do roku 2020.

Funkce a úkoly předsednictví

Hlavním úkolem členské země, která po dobu šesti měsíců předsedá Radě EU, je svolávat, vést a řídit běžnou provozní agendu v nejširším možném rozsahu, kterou má Rada předurčenou rozhodnutím svých představitelů – ministrů jednotlivých členských států odpovědných za projednávanou oblast (resp. na nejvyšší úrovni šéfů států a vlád v podobě Evropské rady). Na jednáních Rady předsedající země usiluje o vytváření všeobecně přijatelných kompromisů s cílem nalézt řešení projednávaného problému.

Nejvyšší představitelé předsedající země rovněž zastupují Evropskou unii a jejím jménem jedná s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi. Rovněž také reprezentují Radu EU při kontaktech a jednáních s ostatními institucemi EU, zejména pak s Evropským parlamentem a Evropskou komisí.

Kromě těchto formálních funkcí, jež vyplývají z primárního práva EU, se v rámci předsednictví realizuje řada neformálních akcí. Právě realizace doprovodného, odborného, diskusního, kongresového a konferenčního programu je další z funkcí předsednické země. Úspěšným zvládnutím těchto aktivit země prokazuje odbornou kompetenci vést a řídit tento program, organizovat jej jak na své národní půdě, tak na půdě evropských institucí, a současně i schopnost upozornit na sebe jako schopného organizátora a invenčního, přemýšlivého a tvůrčího člena EU.

Význam a priority předsednictví

Předsedající členské státy na začátku svého funkčního období předkládají Radě EU i Evropskému parlamentu své programové priority, které by chtěly v průběhu svého předsednictví v Unii prosadit. Tyto priority jsou zpravidla kombinací aktuálních potřeb a problémů, kterým EU v daném období čelí a které daná předsednická země považuje za důležité.

Vedle vlastního půlročního programu každé předsednické země existuje ještě „program tří předsednictví“, jehož obsah je určujícím rámcem pro tři po sobě jdoucí předsednické země na období 18-ti měsíců. Smyslem týmového předsednictví je udržení kontinuity výkonu předsednické funkce a její koordinace. Česká republika je součástí předsednického tria společně s předchozí Francií a následujícím Švédskem.

České předsednictví Evropské Unii

Česká republika zastává předsednictví v Radě EU v prvním pololetí 2009, kdy pravděpodobně vrcholí negativní dopady finanční krize na reálnou ekonomiku. Také z tohoto důvodu je českému předsednictví přikládána velká důležitost, kterou ale doprovázejí obavy, zda tíhu odpovědnosti zvládneme.

Oficiální priority českého předsednictví

Hlavní prioritní cíle, které by české předsednictví chtělo realizovat se odrážejí v mottu předsednictví: „Evropa bez bariér“. Prostřednictvím jeho Česká republika deklaruje, že se chce zaměřit na odstraňování stále přetrvávajících překážek pro efektivní naplnění jednotného vnitřního trhu. Seznam konkrétních témat a oblastí, které by ČR v době předsednictví chtěla v EU prosadit, se koncentruje do hlavních prioritních oblastí:

a) **Konkurenceschopná Evropa** – ve světě stále zesilující globální konkurence musí EU posilovat svou konkurenceschopnost. Hlavní úkoly v této prioritě: • naplnění Lisabonské strategie, • skutečné uplatňování pravidel vnitřního trhu a jeho čtyř ekonomických svobod,

- liberalizace celosvětové obchodní politiky,
- umožnění legální imigrace do EU zejména v oblasti kvalifikovaných pracovníků,
- reforma společného rozpočtu EU,
- dobudování trans-evropských dopravních sítí,
- rozjezd evropského systému satelitní navigace Galileo.

b) **Energetika a změna klimatu** – ČR si uvědomuje, že nejcitlivějším bodem evropské konkurenceschopnosti nyní i ve střednědobé budoucnosti je energetika a s ní úzce spojené problémy životního prostředí a klimatické změny. Hlavní úkoly v této prioritě:

- projednání připravovaného tzv. Strategického energetického přehledu,
- zajišťování energetické bezpečnosti EU,
- dojednávání post-Kjótského režimu snižování emisí skleníkových plynů,
- vyjednání finální podoby klimaticko-energetického balíčku EU,
- zvyšování energetické účinnosti,
- vznik skutečného vnitřního trhu s energiemi.

c) **Evropa otevřená a bezpečná** – má-li Evropská unie splnit očekávání občanů, musí být nejen otevřená, ale i bezpečná. Hlavní úkoly v této prioritě:

- posilování východní dimenze Evropské politiky sousedství – posílení vztahů s Ukrajinou, podpora demokratizačních a stabilizačních procesů v Gruzii, Moldavsku, Arménii a Ázerbájdžánu,
- rozvoj vztahů s Ruskem na bázi rovnocenného partnerství,
- podpora brzkého vstupu Chorvatska do EU,
- posilování trans-atlantické vazby.

Hlavní téma českého předsednictví

Oficiální priority českého předsednictví poukazují na skutečné problémy Evropské unie, které ale nejsou zcela nové a jejich řešení bude možné spíše v dlouhodobějším horizontu. Proto se zdá být jisté, že díky aktuální ekonomické situaci bude hlavním tématem českého předsednictví řešení současné finanční krize, eliminace jejích dopadů a zabránění podobným krizím do budoucna. V konkrétní podobě to budou zejména práce na návrzích opatření iniciovaných za francouzského předsednictví v druhém pololetí 2008. Mezi nejvýznamnější patří:

- uvedení do praxe stimulačního fiskálního balíčku Evropské komise,
- vyjednání a prosazení novely směrnice o kapitálové přiměřenosti bank,
- negociace a schválení nového nařízení na regulaci činnosti ratingových agentur.

Organizační stránka českého předsednictví

Předpokladem úspěšného zvládnutí předsednictví Radě EU je kvalitní organizační, logistické, finanční, personální a mediální zajištění všech jejích zasedání zejména v Bruselu, ale i na území ČR. Výkon předsednictví tak klade mimořádné nároky na celou státní správu předsedající země.

Útvarem odpovědným za zdárný průběh předsednictví je vicepremiér pro evropské záležitosti Alexandr Vondra a jeho tým. V něm hrají klíčovou roli dva náměstci/-kyně:

- Jana Hendrichová – je odpovědná za organizační zajištění předsednictví,
- Marek Mora – je odpovědný za obsahovou část předsednictví.

V rámci předsednictví se bude na území České republiky konat několik stovek akcí, které můžeme rozdělit do několika skupin:

a) **Neformální zasedání Rady EU** – setkání ministrů členských států EU k jednotlivým tématům, které je vždy doprovázeno početným doprovodem. Na jedno zasedání Rady může přijet až 300 delegátů a 400 novinářů. Během českého předsednictví se na našem území bude konat 14 takovýchto Rad, z toho 9 v Praze a 5 v ostatních krajích:

Téma zasedání ministrů	Datum	Místo
Všeobecné záležitosti	8.1.	Praha
Spravedlnost a vnitřní věci	15.-16.1.	Praha
Zaměstnanost a sociální věci	22.-24.1.	Luhačovice
Rozvojová spolupráce	29.-30.1.	Praha
Otázky rodinné politiky	4.-5.2.	Praha
Obrana	12.-13.3.	Praha
Vzdělávání, mládež a kultura	22.-23.3.	Praha
Zahraniční politika	27.-28.3.	Hluboká n. Vltavou
Hospodářské a fin. záležitosti	3.-4.4.	Praha
Regionální rozvoj	22.-24.4.	Mariánské Lázně
Doprava	28.-30.4.	Litoměřice
Konkurenceschopnost	3.-5.5.	Praha
Zemědělství a rybolov	31.5.-2.6.	Brno
Životní prostředí	12.-14.6.	Praha

Minulá a budoucí předsednictví v Radě EU

V současnosti je na základě rozhodnutí Rady EU stanoveno pořadí předsedajících zemí až do 1. pololetí 2020.

Budoucí předsednictví v Radě EU do roku 2020

Období	Členská země	Období	Členská země
2. pol. 2009	Švédsko	1. pol. 2015	Lotyšsko
1. pol. 2010	Španělsko	2. pol. 2015	Lucembursko
2. pol. 2010	Belgie	1. pol. 2016	Nizozemsko
1. pol. 2011	Maďarsko	2. pol. 2016	Slovensko
2. pol. 2011	Polsko	1. pol. 2017	Malta
1. pol. 2012	Dánsko	2. pol. 2017	Velká Británie
2. pol. 2012	Kypr	1. pol. 2018	Estonsko
1. pol. 2013	Irsko	2. pol. 2018	Bulharsko
2. pol. 2013	Litva	1. pol. 2019	Rakousko
1. pol. 2014	Řecko	2. pol. 2019	Rumunsko
2. pol. 2014	Itálie	1. pol. 2020	Finsko

Minulá předsednictví v Radě EU od roku 1958

Časové období	Předsedající země	Časové období	Předsedající země
1. pol. 1958	Belgie	2. pol. 1983	Řecko
2. pol. 1958	Německo	1. pol. 1984	Francie
1. pol. 1959	Francie	2. pol. 1984	Irsko
2. pol. 1959	Itálie	1. pol. 1985	Itálie
1. pol. 1960	Lucembursko	2. pol. 1985	Lucembursko
2. pol. 1960	Nizozemí	1. pol. 1986	Nizozemí
1. pol. 1961	Belgie	2. pol. 1986	Velká Británie
2. pol. 1961	Německo	1. pol. 1987	Belgie
1. pol. 1962	Francie	2. pol. 1987	Dánsko
2. pol. 1962	Itálie	1. pol. 1988	Německo
1. pol. 1963	Lucembursko	2. pol. 1988	Řecko
2. pol. 1963	Nizozemí	1. pol. 1989	Španělsko
1. pol. 1964	Belgie	2. pol. 1989	Francie
2. pol. 1964	Německo	1. pol. 1990	Irsko
1. pol. 1965	Francie	2. pol. 1990	Itálie
2. pol. 1965	Itálie	1. pol. 1991	Lucembursko
1. pol. 1966	Lucembursko	2. pol. 1991	Nizozemí
2. pol. 1966	Nizozemí	1. pol. 1992	Portugalsko
1. pol. 1967	Belgie	2. pol. 1992	Velká Británie
2. pol. 1967	Německo	1. pol. 1993	Dánsko
1. pol. 1968	Francie	2. pol. 1993	Belgie
2. pol. 1968	Itálie	1. pol. 1994	Řecko
1. pol. 1969	Lucembursko	2. pol. 1994	Německo
2. pol. 1969	Nizozemí	1. pol. 1995	Francie
1. pol. 1970	Belgie	2. pol. 1995	Španělsko
2. pol. 1970	Německo	1. pol. 1996	Itálie
1. pol. 1971	Francie	2. pol. 1996	Irsko
2. pol. 1971	Itálie	1. pol. 1997	Nizozemí
1. pol. 1972	Lucembursko	2. pol. 1997	Lucembursko
2. pol. 1972	Nizozemí	1. pol. 1998	Velká Británie
1. pol. 1973	Belgie	1. pol. 1998	Rakousko
2. pol. 1973	Dánsko	1. pol. 1999	Německo
1. pol. 1974	Německo	2. pol. 1999	Finsko
2. pol. 1974	Francie	1. pol. 2000	Portugalsko
1. pol. 1975	Irsko	2. pol. 2000	Francie
2. pol. 1975	Itálie	1. pol. 2001	Švédsko
1. pol. 1976	Lucembursko	2. pol. 2001	Belgie
2. pol. 1976	Nizozemí	1. pol. 2002	Španělsko
1. pol. 1977	Velká Británie	2. pol. 2002	Dánsko
2. pol. 1977	Belgie	1. pol. 2003	Řecko
1. pol. 1978	Dánsko	2. pol. 2003	Itálie
2. pol. 1978	Německo	1. pol. 2004	Irsko
1. pol. 1979	Francie	2. pol. 2004	Nizozemsko
2. pol. 1979	Irsko	1. pol. 2005	Lucembursko
1. pol. 1980	Itálie	2. pol. 2005	Velká Británie
2. pol. 1980	Lucembursko	1. pol. 2006	Rakousko
1. pol. 1981	Nizozemí	2. pol. 2006	Finsko
2. pol. 1981	Velká Británie	1. pol. 2007	Německo
1. pol. 1982	Belgie	2. pol. 2007	Portugalsko
2. pol. 1982	Dánsko	1. pol. 2008	Slovinsko
1. pol. 1983	Německo	2. pol. 2008	Francie

Priority předsednických zemí

období a země	priority
2. pol. 2008 Francie	<ul style="list-style-type: none"> - energie a klima – udržitelný rozvoj a energie - problematika migrace – Evropský imigrační a azylový pakt - bezpečnost a obrana – zlepšení evropského obranného potenciálu - revize a budoucnost Společné zemědělské politiky
1. pol. 2008 Slovinsko	<ul style="list-style-type: none"> - Lisabonská smlouva – nový institucionální rámec EU - Lisabonská strategie – růst a zaměstnanost - energetická politika a klimatické změny - sbližování se zeměmi západního Balkánu
2. pol. 2007 Portugalsko	<ul style="list-style-type: none"> - budoucnost Evropy - Lisabonská strategie – růst a zaměstnanost - integrovaná námořní politika
1. pol. 2007 Německo	<ul style="list-style-type: none"> - smlouva o Ústavě pro Evropu - dynamika ekonomiky a sociální odpovědnost - energetická politika - evropská sociální dimenze - spravedlnost a vnitřní bezpečnost - společná zahraniční a bezpečnostní politika a posílení vnějších vztahů
2. pol. 2006 Finsko	<ul style="list-style-type: none"> - zvyšování konkurenceschopnosti - potlačování klimatických změn - oblast svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, - budoucnost Evropy - finanční perspektiva 2007-2013
1. pol. 2006 Rakousko	<ul style="list-style-type: none"> - vytvoření pracovních míst a zajištění růstu v Evropě - rovnost mezi muži a ženami - udržitelné využití přírodních zdrojů - ekonomická výkonnost - svoboda, bezpečnost a spravedlnost - zahraniční politika - vzdělání a kultura - vrácení občanům EU důvěry v evropskou integraci - vytvoření specifického evropského sociálního modelu
2. pol. 2005 Velká Británie	<ul style="list-style-type: none"> - role Evropy ve světě - reformy ekonomické a sociální politiky - bezpečnost a stabilita - budoucnost financování EU
1. pol. 2005 Lucembursko	<ul style="list-style-type: none"> - střednědobé vyhodnocení lisabonské strategie - revize Paktu stability a růstu - finanční perspektiva na období let 2007-2013 - hospodářské a sociální otázky a vnitřní trh - zemědělství a rybolov/Bezpečnost potravin - udržitelný rozvoj - vnější vztahy - spravedlnost a vnitřní záležitosti
2. pol. 2004 Nizozemsko	<ul style="list-style-type: none"> - realizovat úspěch z rozšíření - posílení evropské ekonomiky a redukce administrativní zátěže - oblast svobody, bezpečnosti a spravedlnosti (Tampere II) - budoucí finanční a rozpočtová struktura: Agenda 2007 - role EU ve světě: efektivní, koherentní a angažovaná zahraniční politika
1. pol. 2004 Irsko	<ul style="list-style-type: none"> - úspěšné rozšíření EU o 10 nových členských států - Lisabonská strategie a ekonomický růst - Unie jako prostor svobody, bezpečnosti a práva - angažovanost EU při řešení celosvětových bezpečnostních a mírových otázek

2. pol. 2003 Itálie	- mezivládní konference (schválení textu Ústavní smlouvy pro Evropu) - obecná agenda; institucionální záležitosti - evropská bezpečnostní a obranná politika
1. pol. 2003 Řecko	- dokončení procesu rozšíření - urychlení implementace lisabonské strategie - imigrační a azylová politika - budoucnost Evropy; výsledky jednání Konventu - vnější vztahy; nová Evropa jako motor mezinárodní mírové spolupráce
2. pol. 2002 Dánsko	- rozšíření EU; „z Kodaně do Kodaně“ - svoboda, bezpečnost a právo - udržitelný rozvoj - nezávadnost a bezpečnost potravin - globální zodpovědnost
1. pol. 2002 Španělsko	- boj proti terorismu v prostoru svobody, bezpečnosti a práva - úspěšné zavedení jednotné měny euro - impuls Lisabonskému procesu na zasedání Evropské rady v Barceloně - proces rozšíření Evropské unie - vnější vztahy: více Evropy ve světě - debata o budoucnosti Evropy
2. pol. 2001 Belgie	- prohloubení debaty o budoucnosti Evropy - zlepšení kvality práce, boj proti chudobě a za rovné příležitosti - vytvoření evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva - podpora trvale udržitelného rozvoje a zlepšení životní úrovně - rozšíření Evropské unie a posílení vnějších vztahů EU - podpora trvale udržitelného hospodářského růstu a společné hospodářské politiky
1. pol. 2001 Švédsko	- připravit EU na blížící se rozšíření, - plná zaměstnanost, hospodářský růst a sociální koheze, - životní prostředí a udržitelný rozvoj

Závěr

Mnohý čtenář si může v tomto čase položit zcela legitimní a oprávněnou otázku: K čemu vlastně Česká republika od ledna zastává roli předsedajícího Radě EU? Na takto jasně položenou otázku lze nabídnout různé varianty odpovědí.

První variantou je formální odpověď, jež by mohla znít, že právě taková existuje v EU výše popsaná procedura. V rámci tohoto předsednictví tato členská země se snaží být jakýmsi moderátorem, ale i vyjednavčem příslušné evropské agendy. Další odpovědi mohou mířit více pod pokličku výkonu předsednictví. Obsahový program každého výkonu předsednictví je svým způsobem daný agendou Rady i aktuálními či strategickými unijními potřebami. Současně je pravdou, že náhle se objevivší situace mohou tento program radikálním způsobem změnit. Předsednictví České republiky toho může být praktickou ukázkou: lze se oprávněně domnívat, že dominantním obsahovým tématem českého předsednictví se stane ekonomická a finanční krize – identifikace jejích příčin a především návrh východisek z ní. Pokud Česká republika aktivně přispěje procesu vytváření nové finanční architektury, bude její mise hodnocena pozitivně.